

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 2 2008 ÅRG 40

Pris 25:-

Biskopens spalt

När det här skrivs inför den tredje söndagen efter Trefaldighet och huvudtanken för den kommande söndagen är "Gud är Änglarnas Herre".

Försommaren är som vackrast och de klassiska sommarpsalmerna kommer naturligtvis att sjungas den kommande söndagen:

"En vänlig grönskas rika dräkt har smyckat dal och ängar,,"

"I denna ljuva sommartid, gå ut min själ och gläd dig vid den store Gudens gåvor,,"

Gud är änglarnas Herre!

Vad då - änglar finns dom? Frågar sig kanske någon.

Javisst! Svarar jag.

Hur vet du det - har du sett dom?

Nej, men jag har känt av dem och upplevt deras verkan.

Trefaldighetstiden inleds med huvudtankar som skall hjälpa oss att förstå något av vad Gud är. Den här tiden av kyrkoåret inleds med den heliga Trefaldighets dag. Då läran om Gud som trefaldig var i medelpunkten. söndagen därefter fick vi lära oss att Gud genom Kristus inkarnerar i altarets sakrament. Ja, att Gud finns i hela sin skapelse. I dig och mig i växter och djur, ja i allt skapat både i himmelen och på jord.

Förra söndagen var huvudtanken Gud är ljus. Ingenting kan existera och leva utan någon form av ljus.

Efter den här söndagen följer söndagar med huvudtankar som Gud är Kärlek och Gud är Frid.

Om det nu är så att Gud finns i hela sin skapelse, i dig och mig, i växter och djur, ja i allt skapat både i himmelen och på jord. Då är ju Gud inte någon med personliga egenskaper utan något diffust som genomsyrar allt - finns i allt. Hur han man då säga att Gud är någons Herre, speciellt Änglarnas Herre?

Svaret är både komplicerat och enkelt. Det komplicerade svaret ligger på

upplevelsens mystiska plan och kan inte förklaras vare sig i skrift eller i en predikan hur långa de än är. Därför är det oftast enklare att tänka på och förhålla sig till Gud som om denna Mystikens innersta väsen var en person - trots att vi innerst inne vet att så inte är fallet.

För den dag vi verkligen förstår hela Guds innersta väsen, då är vi själva helt och hållet en del av det gudomliga och inte längre i behov av att förstå det.

Hur kan vi då på ett enklare sätt förstå att Gud är Änglarnas Herre?

Änglarnas främsta uppgifter består i att tjäna Guds skapelse. Dom är budbärare och så är dom förmedlare av den helige Andes gudomliga kraft.

Ängeln Gabriel kom till Maria med budskapet att hon var havande. På liknande sätt kan änglar komma till dig med budskap. Fast oftast kallar du det för inspiration eller så tänker du "vad fick jag den idén ifrån". Om vi i bön ber om hjälp är det så att det är en ängel som ställer upp och ordnat till det hela på det sätt är det bästa. Trots att vi kanske inte inser det vid just då.

Några fler exempel.

Från vår födelse tills vi lämnar vårt jordeliv, har vi änglar i vår närhet till vår hjälp. I dopet knyts en skyddsängel på ett påtagligt sätt till dopkandidaten då präster uttalar: "Må hans helige ängel gå före dig och följa efter dig". Denne ängel är sedan den döptes ständige följeslagare genom livet.

I mässans inledning ber vi får himmelske Fader att sända sin helige ängel för att bygga ett andligt tempel. Och tillsammans med ängeln bygger vi ett tempel varigenom Kristi kraft skall utsändas.

I läkegudstjänsten åkallar prästen den helige ärkeängeln Rafaels hjälp.

I begravningsgudstjänsten ber prästen: "Kommen honom till mötes, I Herrens änglar." "Må änglarna härskaror mottaga honom."

Och detta är vad som sker - änglarna utför alltid vad vi ber dem om, i den mån det är nyttigt för oss.

På så sätt han vi säga att Gud i oss är Änglarnas Herre.

+Sten-Bertil

KALLELSE

till Samfundets årsmöte 2008:

Samfundet Liberala Katolska kyrkan i Sverige håller sitt ordinarie årsmöte lördagen den 4 oktober kl. 13.00 i S:t Mikael's och Alla Änglars Kyrka, Flottbrovägen 5, Stora Essingen, Stockholm.

Motioner till årsmötet från församlingar och enskilda medlemmar samt namnuppgift på ombud, skall vara Samfundets LKK:s styrelse, Flottbrovägen 5, 112 64 Stockholm, tillhanda senast den 24 augusti 2007.

Till årsmötet kallas församlingarnas valda ombud, men alla intresserade är välkomna att delta i årsmötet och efterföljande samvaro samt naturligtvis att delta i Mikaelidagens mässa.

Mer utförligt program för Mikaelihelgen kommer att finnas tillgänglig i församlingarna och på LKK:s hemsida på internet.

Styrelsen

Pilgrimsresan

Sjunde nyckeln: andlighet

Din nyckelknippa börjar bli fullhängd. På vägen har du lärt dig innebörden av frihet, enkelhet, bekymmerslöshet, tystnad, långsamhet och delande. Nu skördar du din belöning – den sjunde nyckeln, som är andlighet.

Du har nått ditt mål och kan nu sitta i skuggan av din andes tempel, vila fötterna och tänka tillbaka på alla dina upplevelser. Så många tankar du har haft! Så många insikter du har fått! Det känns svindlande att minnas hur det var i början, både lätt och svårt att föreställa dig den långa vandring du gjort.

Men nu kommer det riktigt svåra – att lämna den fridfulla pilgrimsleden och

återvända till vardagslivet utan att tappa alla dina nycklar.

Andlighet handlar framför allt om att kunna leva i frid och kärlek mitt i livets turbulens. Den sant ödmjuka ser sig själv precis som han är: varken större eller mindre, varken bättre eller sämre. Och han ser sin plats i helheten, sin delaktighet i skapelsen och sitt ansvar både för sig själv och för sin omvärld. Med sina sju nycklar tryggt i bältet kan han låsa upp också de svåraste låsen i livet, och det utan att bruka vare sig våld eller hårda ord. Och vinsten blir, förutom ett fridfullt hjärta, en möjlighet att på dödsbädden kunna se tillbaka på sitt liv och konstatera att man troget har följt sitt innersta kall. Hurdant livet än

blev, ljusst eller mörkt, lätt eller svårt, har man gjort sitt bästa... och man har kanske rentav fullgjort den plikt som St. Teresa av Avila kallade "alla kristnas plikt": att bli ett helgon.

Tappa inte bort dina nycklar! Och glöm aldrig din vandring, utan bär den med dig i hjärtat livet igenom. Börjar det bli svårt att minnas, så gör vandringen igen och igen... låt hela livet bli en pilgrimsresa, så behöver du aldrig vara rädd att hamna på fel stig.

Gud välsigne dig!

Diakon Carina Carlström

Helgutflykt till Söderköping och Capella Ecumenica

lördag 23 augusti - söndag 24 augusti.

Varje år håller LKK en gudstjänst på Capella Ecumenica, en kopia av en medeltida församlingskyrka som byggdes på 50-talet av en eldsjäl med ekumeniska visioner på en liten ö i S:t Anna skärgård.

På grund av restid och för att ge möjlighet för människor att träffas och umgås under mer avslappnade former så har Samfundsstyrelsen i år beslutat att anordna möjligheter till träffas redan på lördagen. Då vi samlas vi i IOGT-NTO-lokalen kl.15 för att lite senare under eftermiddagen göra en stadsvandring ned guide i den gamla medeltida staden.

Ett besök på Söderköpings berömda glasscafé mm.

På söndagsmorgon åker vi med båt ut till Capella Ecumenica för att fira gudstjänst.

Ytterligare upplysningar:

Krister Fast 070-677 99 82

Bp Sten-Bertil 070-536 65 37

Övernattning får var och en boka själv.

Följande vandrarhem rekommenderas:

Skeppsdockans STF Vandrarhem

Besöksadress:

Skeppsdockan vid Göta Kanal

Telefon: 0121-216 30, 070-765 85 01

Hemsida: www.stfturist.se/soderkopinggotakanal

Kanalmagasinet i Mem

Telefon: 0121-270 45, 070-849 38 88

Hemsida: www.kanalmagasinetmem.com

Se även: www.soderkoping.se

Möte med en levande legend

Vid en "tvångssemester" på grund av stambyten på mottagningen där Vivek och jag arbetar, beslöt vi oss för att åka till Sydafrika. Under den första dagen i Cape Town när vi åkte en rundresa i turistbuss fick vi reda på vilken katedral Desmond Tuto arbetade i innan han blev emeritus som Ärkebiskop i den Anglikanska Kyrkan.

Dagen efteråt gick vi dit för att se om han fanns med på tjänstgöringslistan vid kyrkan, men tyvärr inte. Vi tittade på kyrkan som var mycket vacker och gick sen ut; på gården fanns en liten butik där man sålde böcker och annat som skänkts av kyrkomedlemmar för försäljning. Vi gick in och till vår förvåning möttes vi av en fd Katolsk nunna som tjänstgjort i S:t Davidsgården under tiden jag rymde upp dit mellan tentamina under utbildningstiden för att varva ned mellan tentor. Hon hade konverterat och blivit Anglikan och tjänstgjorde där. Värden är liten ibland. Vi frågade henne om Desmond Tuto hade någon mässa i kyrkan numera och hon berättade att han höll mässa på fredag morgon 7.30 om han var hemma i Capstaden. Det blev en tidig morgon för att vara semester.

Vivek hade packat ned en av mina biskopsskjortor så den togs på med improviserad "himlaflipp" gjord av papper. 7.15 var vi där och han kom

in direkt när vi anlände i mässhake. Han tittade ut över de församlade och såg min biskopsskjorta, konfererade med sin kaplan en stund och sade sen, "jag tycker vi skall presentera oss för varandra"

Varefter alla som var där klev upp och presenterade sig eller sin grupp; där var besökande från hela värden. När vi skakade hand kysste jag på romerskt vis hans ring, och han besvarade omedelbart med att göra detsamma. När vi kom till fridshälsningen gick

han ned i församlingen och gav oss fridshälsningen. Vid ett tillfälle avbröt han en liturgisk sång och vände sig om och sade: "det där kan ni göra bättre" och så sjöng vi om från början. Vid ett tillfälle när uppmärksamheten blev lite för låg "pep" han till på sitt speciella sätt, och så var alla med i konsentrationen igen. En morgonmässa man sent glömmer. Efteråt talades vi vid en stund och Vivek lyckades obemärkt ta ett foto.

Bp Evert

SOMMAR I S:T URIEL

S:t Uriel i Härjedalen inbjuder till:

Sesshin i 4 dagar 28/7-1/8. Sesshin, i 5 dagar 4/8-9/8

Upplysningar och anmälan: Evert Sundien tfn. 08-332006.

RETREAT I OTTERBÄCKEN

För närvarande kan vi tyvärr inte ta emot några retreat-gäster.

Vi kommer att meddela via Communio, tidningen Smaragden och på kyrkans hemsida då vi åter kan ta emot gäster.

St Rafaels Kyrkogrupp

KATOLSKT

RÖKELSE

Ambitionen är att alla sinnen skall beröras och stimuleras vid en gudstjänst.

Idealet är att vi ska känna vigvattnets droppar som himmelsk dagg på våra huvuden, att rökelsen skall väcka vårt luktsinne och dess angenäma doft fylla våra näsborrar. Vacker musik, sång och klockors pinglande skall säkerställa att våra öron är vakna så att vi kan lyssna till Guds röst. Vår syn skall stimuleras genom vackra synintryck såsom religiösa bilder, blommor och skrudar, och i den intimaste delen av gudstjänsten, i det direkta mötet med Gud genom mottagandet av kommunionen skall vårt smaksinne väckas.

Rökelse är en av de äldsta religiösa symbolerna och en av dem som är mest spridd i olika kulturer och i olika religioner.

Bland de äldsta bildbevisen för användandet av rökelse i ett religiöst sammanhang finns avbildningar från Egypten där rökelse användes som ett offer åt gudarna under faraonernas tid. Belägg för användande av rökelse finns också tidigt från Mesopotamien och Indien. I den judiska tempelkulten spelade rökelse en central roll och hänvisningar till detta är många i Gamla Testamentet. Användandet av rökelse som ett offer till Gud/gudarna var (och är till stor del fortfarande) mer en regel än ett undantag.

Under den tidigaste kyrkans tid, då de kristna förföljdes av både judar och romare, föll bruket av rökelse

bort. Troligen såg man ett behov av att distansiera sig från de hedniska kulterna. En av de prov som misstänkta kristna fick utstå var om de var villiga att offra rökelse inför en bild av kejsaren eller någon hednisk gud. Många kristna var villiga att hellre ge sitt liv än utstå en sådan förödmjukelse. De som trots sin kristna tro offrade rökelse åt kejsaren fick stämpeln som "rökelsebrännare" och förrädare mot sin tro.

Men rökelse användes under antiken inte bara i den religiösa kulturen. Den användes även i hemmen och i det offentliga livet, dels som ett sätt att parfymera luften och dels som ett värdighetstecken. När en högre ämbetsman eller domare inträdde i sin audienssal bars ett rökelsekar före honom. Det var via detta civila bruk som rökelsen åter skulle komma att introduceras i den kristna gudstjänsten. När Kristendomen slutligen blivit accepterad och fått en dominerande ställning i det Romerska riket hade biskoparna också blivit en slags ämbetsmän, och precis som de civila ämbetsmännen hade ett rökelsekar buret framför sig så bars ett rökelsekar framför biskopen då han steg in i sin kyrka.

Snart utvidgades användandet av rökelsen till att inte bara vara ett sätt att betyga vördnad för människor utan även för Gud. Man började därför beröka evangelieboken och altaret som båda är symboler för Kristus.

Men rökelsen är inte bara ett sätt att visa vördnad. Det är också ett sätt att andligen rena något. På detta sätt används rökelse vid olika former av välsignelser av föremål och platser; t.ex. vid välsignelser av bostäder. I denna bemärkelse används rökelsen oftast tillsammans med vigvatten.

Förutom dessa användningsområden, att visa vördnad och att rena, har rökelsen också en stark symbolisk betydelse som ett tecken på offer och som en symbol för våra böner som stiger upp till Gud. Efter rökelseakten vid offertoriet i mässan ber prästen: "Såsom denna rökelse stiger upp inför dig, o

Herre, så låt vår bön stiga upp inför ditt ansikte. Låt dina heliga änglar omsluta din församling och utandas din välsignelse över den. Må herren inom oss tända sin kärleks eld och den eviga barmhärtighetens låga."

Intressant är också den bön som används för att välsigna rökelsen när den läggs på de glödande kolen i rökelsekaret: "Må du ✠ välsignas av honom till vars ära du skall brännas."¹

I Romersk tridentinsk rit är den bön som används vid välsignandet av rökelsen i samband med offertoriet synnerligen vacker: "Herre, genom den helige ärkeängeln Mikael som står på rökelsealtarets högra sida och hans utvaldas förbön, värdigas Du ✠ välsigna denna rökelse och mottaga den såsom en doft av vällukt; genom Kristus vår Herre."²

Den rökelse som används i katolska kyrkor består till största delen av olibanum, en harts som utvinns av olika typer av trädet Burseracea. Vanligtvis är hartset stött till en grusliknande storlek och blandad med andra väldoftande hartser och olika eteriska oljor som rosenolja och olika citrusoljor. Varje rökelsemakare har sitt eget recept.

Denna blandning läggs i rökelsekaret på glödande kol (oftast ett slags kolbrikett särskilt tillverkad för detta ändamål). När hartsen kommer i kontakt med glöden smälter och förångas den och frigör då både doftämnen och röken som stiger från rökelsekaret. Rökelsestickor eller rökelsekoner används inte i kyrkor.

Red.

¹ På latin: Ab illo ✠ benedicáris, in cuius honóre cremáberis.

² På latin: Per intercessiÓNem beáti Michaélis Archángeli, stantis a dextris altáris incénsi, et ómnium electórium suórum, incénsu istud dignétur Dóminus ✠ benedicere, et in odórem sauvitátis accípere. Per Christum Dóminum nostrum.

MÖTE MED EN LAJVARE

En av mässans många dimensioner är att levandegöra och uppleva Jesu liv och gärningar. Man kan säga att liturgin i detta avseende är som regin i ett teaterstycke – med den lika grundläggande som viktiga skillnaden att vårt agerande är ett deltagande, inte bara ett gestaltande. Man måste också minnas att vi inte agerar skådespelare i ett minne från förr, utan är aktiva deltagare i något som händer här och nu. I mässan sprängs alla tidsramar – det som har skett, sker också nu och kommer alltid att ske.

Ritualer är livsviktiga för oss människor. Den som inte redan har möjligheten att delta i ritualer, som t.ex. vi som går regelbundet i kyrkan, skapar sina egna. I ritualerna lär vi känna oss själva, uttrycker vårt innersta och går upp i ett större sammanhang. Vi blir delar av något som är större än oss själva – ja, större än summan av de deltagande.

Sedan ett par decennier tillbaka har många människor funnit en möjlighet att uttrycka sig själva, testa andra dimensioner av sina jag och växa som människor i en aktivitet som kallas lajv efter engelskans "live", som betyder levande. Lajvet är ett iscensättande av en miljö, t.ex. en medeltida sagoby, där varje deltagare har sin egen roll, sin egen plats i helheten. Man utformar själv sitt alter ego, går in i denna andra människas verklighet. Något manus finns inte, och ingen regissör – det enda man får veta i förväg är var man befinner sig, t.ex. i köpingen Glimminge i landet Kastaria under den spännande sagotiden.

För att ta reda på mer om detta, tar vi oss ut till de djupa skogarna utanför Karlskoga. Tyvärr för oss, har de som inte deltar i lajvet inte tillträde till området. Men strax utanför, där deltagarna har parkerat sina bilar och förvarar sina icke tidsenliga tillhörigheter (som t.ex. mobiltelefonen), ligger det s.k. "nollområdet". Då och då kommer märkliga figurer ut hit från Glimminge, och vi hejdar en av dem för att prata lite. Det är en man i övre medelåldern, besynnerligt klädd och med en ränsel över axeln. I handen

håller han i en tamburin med påmålade rättor.

Presentera dig själv lite grand för oss!

Jag heter Göran, bor utanför Katrineholm och har nyligen fyllt 60 år.

Kan du kortfattat beskriva vad lajv innebär?

Lajv kallas även levande rollspel och kan enkelt beskrivas som improviserad teater. I en påhittad verklighet har alla spelare en roll som skall gestaltas så trovärdigt som möjligt. Med hjälp av kläder, rekvisita och en trovärdig karaktärsbakgrund skapas en så fullständig illusion som möjligt av den påhittade verkligheten. Målet är inte att vinna utan att ha en givande och underhållande upplevelse tillsammans med sina medspelare. Under lajvet talar och uppför sig spelarna i enlighet med den påhittade världen och rollerna. Förutom en övergripande ram berättelse finns det ingen handling som är förutbestämd i detalj. I stället växer historien fram allt eftersom, beroende på hur spelarna väljer att agera. Det handlar om att gestalta sin karaktär så trovärdigt man kan så att hela spelet blir så verklighetstroget som möjligt. Själva lajvet kan pågå mellan en timme och upp till flera dagar och involverar allt från 10 till 1000 deltagare. En del lajvarrangörer har upptäckt att lajv blir bäst om sammansättningen är som i samhället i stort. Den typen av lajv brukar vara bra. Men det finns så

många olika sorters lajv. Jag tror inte att en barnfamilj skulle vara särskilt lyckat på ett vampyrlajv. Jag har enbart deltagit i medeltidslajv med fantasiinslag. Då kan vättar, lindormar och egendomliga sagoväsen finnas i skogen utanför byn. De kanske ställer till elände och ingår i spelet.

Vad fick dig att delta i ett lajv första gången?

Min dotter Ulrika gav mig ett lajv i födelsedagspresent. Det är ju inte gratis, utan man får räkna med anmälningsavgift på cirka 500:-. Sen kostar det att ordna "rätt" kläder och ta med "rätt" mat. Resor kan bli en svår nöt att knäcka eftersom de flesta lajv sker "långtbortistan".

Jag blev munken Laurentius – en roll som låg rätt med min själ. Man kan säga att jag vågade att ensam åka på lajv första gången tack vare munkrollen. Jag kände mig säker i min roll.

Vad har munkrollen givit dig?

Om vi tar det negativa först, så kände jag av "toppstyrningen" väldigt starkt.

De som deltog i en kyrkoroll på ett lajv hos Svarta Galten (arrangören, förf. anm.) var inte förtjusta att få dit en munk som mig.

De störde deras invanda lugna lajvliv som kyrkofäder. Man hade ordnat en hierarki både under lajven och utanför. Man umgicks även privat när man inte lajvade, och jag verkade rubba deras cirklar. Detta har dock numera uppmärksammats av arrangören, så i år har inga kyrkoroller godkänts med högre rang än präst. Däremot har de som kanske varit lite för dominerande och spelat ett spel i spelet fått en knäpp på näsan kan man säga. Det blir väldigt spännande och se hur det kommer att fungera.

Sen var den religion som finns i Kastaria inte riktigt i min smak, även om den försökte vara medeltidsbaserad.

Forts. sid 7

FILMTIPS

Universal Pictures 2003
Engelskt tal, Svensk text

Filmen om Luther är ett ovanligt drama. Den försöker levandegöra en period i vår historia som har format vår världsuppfattning. Filmen försöker ge en bild av en person, hans omgivning, upplevelser och idéer som mycket ligger till grund för den religiösa och kulturella identitet som vi växt upp med.

Man kan vara skeptiskt emot den typ av filmer som försöker ge sken av att vara en dramatiserad dokumentär på det sätt som filmen om Martin Luther gör. Det går nämligen inte att i efterhand och särskilt så lång tid efteråt ge en korrekt bild av vad som egentligen skedde under de dramatiska år som följde efter att Luther hade spikat upp sina teser på porten till slottskyrkan i Wittenberg 1517. Men om man är medveten om detta kan filmen överraska.

Filmen behandlar Luthers verksamhet från det att han inträder i Augustinerkommuniteten till dess att vad som numera kallas reformationen och splittringen inom kristenheten är ett faktum, den oseriösa och utsugande avlatshandeln som kyrkans företrädare ägnade sig åt och den utbredda nepotismen inom kyrkan leder fram till Luthers protester. Efter detta är filmen en studie i faran av att inte kompromissa. Båda sidor i den religiösa konflikten låser fast sina positioner och katastrofen är ett faktum när Luther tvingas gå under jorden. Hans närmaste följeslagare grips

av fanatism och kyrkor och städer sticks i brand. Kyrkans företrädare skulle ha kunnat förhindra detta, men fyllda av religiöst och politiskt högmod underskattar de effekterna av att någon vågar säga ifrån.

Oavsett vad man anser om vad Luther sa och gjorde och oavsett hur hans arv har förvaltats bland hans anhängare, så kan vi lära oss av händelserna i början och mitten av 1500-talet. Den är en bra påminnelse om vad religiös fanatism kan åstadkomma men också om orsakerna till att människor blir fanatiker.

Filmen är rent tekniskt oerhört välgjord. Joseph Fiennes som spelar Luther gör en bra prestation. Värt att notera är att Sir Peter Ustinov på ett mästerligt sätt spelar rollen som Fredrik av Sachsen. Denna roll kom att bli hans sista framträdande på filmduken.

Filmen om Luther finns att hyra eller att köpa i många videobutiker och den kan varmt rekommenderas.

Red.

Möte med en Jajvare

forts. från sid 6

Annars var bemötandet i stort väldigt positivt från övriga deltagare. Vissa situationer blev väldigt starka, milt uttryckt. Det satte sig i själen. Man har möjlighet att kliva ur sin spelroll om det behövs – då säger man BRYT och förklarar sig. Jag borde ha gjort så några gånger för i själens djup dyker oväntade spöken upp. Rollspelet kan bli tuftt ibland - inte så att man slår varandra i skallen och vrålar fula saker, utan att det tysta och det andliga i munkrollen grävde fram ett och annat ur själen som faktiskt gjorde mig darrig.

En episod i mitt första lajv gav mig många tankar både då och efteråt. Jag bodde i ett tält en bit utanför byn, lite avskilt. Kvällen hade övergått till natt och månen försökte lysa genom moln som jagade på himlen. Jag ordnade för natten i skenet av tillfälligt månljus. Då kom några unga kvinnor rusande i mörkret till mitt tält. "Fader, hjälp oss! Vår vän har fått en ond demon i sig borta vid drottningens kröningsplats".

Jo tack, där kunde ett och annat hända - det hade jag märkt under veckan. Det var en själsligt osund plats, speciellt på natten när det onda ruvade vid varenda gran. Jag visste inte vad jag skulle ta mig till – jag menar, detta var ju mitt första lajv och jag visste knappt hur ett lajv fungerade! "Fader" sa den yngsta kvinnan. "Jag tror vi att förlorar henne till det onda - hjälp oss!" snyftade hon. Jag försökte förklara att i byn fanns utbildade präster som kunde allt om demoner och det onda. Jag var ju egentligen bara en enkel munk och arbetat som refektarius i ett kloster. Kvinnan såg på mig, tog min hand och grät: "Hjälp oss - tiden är knapp" hulkade hon. Jag kände att jag måste följa med och spela ett spel som jag inte visste hur det skulle spelas. Det var mycket folk samlade vid drottningens kröningsplats - de hade hört kvinnans vrål. Jag blev förfärad: vad skulle jag göra? Kvinnan som var besatt av demonen vrålade i en glänta i skogen och hon var omöjlig att hålla. Kvinnan talade osammanhängande - en synnerligen väl utförd rollprestation. Jag

fick gåshud. Med några raska steg klev jag in handlingen och började sjunga något som skulle kunna föreställa en medeltida hymn. Var fick jag alla ord ifrån kan jag inte begripa. Modet kom till mig, jag kände att jag hittat en dörr som var lite öppen. Jag fortsatte med några i all hast påhittade hymner och bad böner om ljus som ska fördriva ondska. Kvinnan lugnade sig men var fortfarande otäck att se och höra. Jag bara häpnade - vilket rollspel! tänkte jag. Då fick jag en ljus idé. Den i den kastariska religionen förekommande välsignelsen borde kanske kunna användas. Den välkända välsignelsen som alla ska kunna... den borde passa just nu. Det var bara det att jag inte hade lärt mig den särskilt bra. Jag vände mig om till människohopen i dunklet bland granarna. "Låt oss läsa välsignelsen så den onda demonen lämnar kvinnan" sa jag. Trevande började välsignelsen komma över läpparna hos de närvarande. Starkt som ett brus när havet möter stranden.

Forts. sid 8

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
tel 021-33 34 70, mob 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se
Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob 070-660 42 69

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars Församling.
S:t Mikael Domkyrka, Flottbrovägen
5, St Essingen, 112 64 Stockholm, tel
08-656 26 65. Pg 5 58 95-7.
Ansvarig församlingspräst:
Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37,
113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob
070-660 42 09

GÖTEBORG

Kontaktperson: Fader Mikael Hallgren,
Sandbäcksgatan 2, 431 33 Mölndal,
tel 0730-366 861.

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp.
c/o Marianne Andersson-Söderström
Hörngatan 16 A, 602 34 Norrköping
tel 011-16 10 81

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst biskop Sten-
Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45
Västerås, tel 021-33 34 70.
Bankgiro 5604-2500

AVESTA

S:t Staffans kyrkogrupp.
Se Stockholm

UPPSALA

Maria församling.
Kontaktperson Gudrun Fleetwood, 018-
53 01 20, Pg 442 00 00-4.

LUND

S:t Rafaels Kyrkogrupp
c/o Stefan Brauer, Östen Undéns gata 5
227 62 Lund, 046-780 06 40

OTTERBÄCKEN

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Carlström, Amnevägen 34,
547 72 Otterbäcken, tel 0551-224 80

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Nappe Holmström Björnhus,
Furustigen 3, 133 34 Saltsjöbaden, tel
08-717 26 99
Pg 216 28-3

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
27 Old Gloucester St
London WC1N 3XX
United Kingdom
e-mail: LCC@kingsgarden.org

Presiding bishop Maurice Warnon

Hemsida:
<http://kingsgarden.org/LCC>

Information om kyrkan och försam-
lingarnas verksamhet kan du få på
Internet:

www.lkk.se

Communio är organ för den svenska
grenen av Liberala Katolska Kyrkan
och utkommer med fyra nummer
per år. Prenumeration sker enklast
genom att sätta in 100 kronor på
postgiro 88 82 44-1, COMMUNIO.

Ansvarig utgivare:
Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktion:
Kristen Fast tel 08-724 83 28
Rose-Marie Johansson tel 018-55 01 91
Carina Carlström 0551-22 480

Redaktion och expedition:
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.

Tryck: JUSTNU-tryck, Västerås.
ISSN 0345-2018.

*Tankefrihet och rätt att ge uttryck
för den är en fundamental princip i
LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig
för gjorda påståenden eller uttryckta
uppfattningar i denna tidning, bara
när de är betecknade "officiellt".*

Sista manusdag för nr 3-2008 är den
10 oktober 2008.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....	135 kronor
Psalmbok.....	55 kronor
<i>LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi</i>	
Principförklaring och kort lärosammanfattning.....	20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan	50 kronor

All försäljning sker mot förskotts betalning till COMMUNIO pg 88 82 44-1
portofritt! Upplysningar genom Rose-Marie Johansson, Täljstensvägen
11G, 752 40 Uppsala, tel. 018-550191.

Har Du förnyat din prenumeration på Communio?

Tidningen kommer ut med 4 nr per år.

Prenumerera gör Du lättast genom att sätta in prenumerationsavgiften
100 kronor på postgiro 88 82 44-1

För medlemmar i nedanstående församlingar ingår Communio i medlemsavgiften:

S:t Mikael församling
Maria församling i Västerås

Möte med en Lajvare

forts. från sid 7

Kvinnan sjönk ihop, jag tog henne i
mina armar, läste en bön för att försegla
ljuset och det goda. Ja, demonen kanske
försökte ta henne i sin kraft igen. Sen
förde jag kvinnan till byn. Allt som
allt tog detta nästan en timma, vad
jag efteråt kunnat beräkna. Än i dag
flera år efter det inträffade kommer
okända fram till mig och säger att det
var en sällsam upplevelse den kvällen
i skogen.

Diakon Carina Carlström